

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: جمال کنج
برگردان: آمادور نویدی
۱۷ سپتمبر ۲۰۲۴

جمال کنج

اسطوره‌های صهیونیستی (۱)

اختراع کشور جعلی اسرائیل

تظاهرات در دانشگاه بریتیش کلمبیا (UBC) در ونکوور علیه بازديد موشه دايان، جنرال ارتس اسرائیل.
افسانه های صهیونیستی:

اختراع واقعیت مصنوعی توسط اسرائیل

۷۵ سال پس از از نکبت (کوچ اجباری فلسطینی‌ها)، من شاهدی زنده از خانواده ای «نامرئی» هستم که از خانه و کاشانه خود رانده شده اند تا «خانه ای» برای نوکیشان اروپایی خزر* (European Khazar) بنا گردد.

به احتمال زیاد، اسرائیل تنها « ملت » دوران پسااستعماری است که مدعی حاکمیت بر قلمروی است که با اقلیتی از یک جمعیت بی‌گانه و خارجی مشخص می‌شود.

گروه‌های شبه‌نظامی صهیونیستی، تحت قیمومیت استعمارگران انگلیس، کمپنی تروریستی به‌راه انداختند که بیش از ۸۰۰ هزار فلسطینی را (براساس داده‌های سازمان ملل متحد) از خانه و کاشانه‌شان پاکسازی قومی کردند، سرزمین‌هایشان را مصادره نمودند، و بیش از ۵۰۰ شهر و روستا را ویران ساختند.

صهیونیسم سیاسی، نیم قرن پیش و از سال ۱۹۴۵، جهت ساخت تاریخی زیبا و فریبنده، روایت‌های تحریف شده‌ای را با تنیدن اسطوره‌ها، نقش‌ها، اختصارات و افسانه‌ها بر فراز ویرانه‌های خانه و کاشانه فلسطینی‌ها بنا نمود. پروژه صهیونیستی، هویت فرهنگی دیرینه بومیان فلسطینی را مصادره نمود و هاسبارا (hasbara) (دیپلماسی عمومی) آن را به‌کار گرفت تا با جعل جغرافیای دروغین، تاریخ اساطیری آن را تحریف کند.

بدون همدستی کامل قدرت‌های غربی و کلیسا- که هر یک به دستورکار نامشروع خود خدمت می‌کرد- تا جهت توجیه غصب سرزمین مردم فلسطین، آلترناتیو صهیونیستی را بپذیرد- موفقیت فریبکارانه پروژه صهیونیستی غیرممکن بود.

جهت نمونه، به پیام تبریک اخیر پریزدنت کمیسیون اروپا، اورسولا ون دیر لی (Ursula von der Leyen)، به‌مناسبت ۷۵-مین سالگرد پروژه صهیونیستی بنگرید. وی در پیام ویدئویی رسمی خود، تبلیغات دروغین صهیونیست‌ها را تکرار نمود، و این‌که صهیونیست‌ها «کویری را آباد کردند».

تصور آباد کردن بیابانی در سویدن نیز مضحک است- این‌طور نیست؟ آیا به‌همان اندازه مضحک نیست که صهیونیست‌ها، یا دست‌نشانندگان آن‌ها در غرب، درباره فلسطین که در مرکز سرزمین‌های حاصل‌خیز، با بارندگی سالانه واقع شده و قابل مقایسه با سویدن است، مغرضانه برخورد کنند؟ در واقع، میان‌گین بارش در اورشلیم، و مناطق گالیله فلسطین تاریخی از «بیابان» سنگ‌گرم بیشتر است!

شرایط آب و هوایی پدیده‌های جدیدی نیستند و در کتاب مقدس قدیمی (Old Testament)، در سوره مهاجرت دسته‌جمعی-آیت هجرت ۱۷:۳، سرزمین کنعانیان (فلسطینی‌های اصیل) را به‌عنوان «سرزمینی که شیر و عسل در آن جاری است» توصیف نموده است.

بر فرض که فون دیر لی، احتمالاً از کتاب مقدس یهودی‌ها، یا از ویژگی‌های آب و هوایی فلسطین مطلع نباشد، اما امکان ندارد که صهیونیست‌ها با به‌اصطلاح وعده و وعیدهای کتاب مقدس قدیمی آشنا نباشند و این‌که چرا اشاعه اسطوره‌های صهیونیستی توسط روشن‌فکران غربی بدون سؤال باقی‌مانده، و اجازه داده اند که افسانه‌های مذکور سر از کتاب‌های تاریخی در بیاورند، که متعاقباً، فقر فرهنگی را تا بالاترین سطح ارتقاء دهند.

پژوهشگران فلسطینی و یهودی که روایات دروغ صهیونیستی را بی‌اعتبار ساخته‌اند، توسط روشن‌فکران غربی نادیده گرفته شد. جهت نمونه، احد هام (Ahad Ha'Am)، اندیش‌مند برجسته یهودی اروپای شرقی و پدر صهیونیسم فرهنگی در سال ۱۸۹۱، خیلی پیش‌تر از تئودور هرتزل- بنیان‌گذار صهیونیسم سیاسی از سرزمین مقدس (فلسطین) دیدن نمود. هام از نخستین یهودی‌هایی بود که اسطوره‌های صهیونیسم سیاسی در باره فلسطین را زیر سؤال برد.

وی در بازگشت به اروپا، سریعاً مشاهدات سفرش را برای حامیانش به رشته تحریر درآورد:

«در خارج از کشور براین باوریم که سرزمین اسرائیل (Eretz Yisrael) (بخوان فلسطین) تقریباً کاملاً خالی از سکنه و مخروبه، کویری است که عاری از کشت است ... اما در واقع این‌طوری نیست، و دشوار است که در کل فلسطین زمینی یافت که بایر باشد».

پروژه صهیونیستی خلاف کتاب مقدس قدیمی (Old Testament) درباره فلسطین که سرزمینی از «شیر و عسل» بود، باز هم اسطوره چرند و بدون سؤال دیگری اختراع نمود و فلسطین را «سرزمینی فاقد مردم برای مردمی فاقد سرزمین» (terra nullius) اعلام نمود.

شعار مذکور توسط گلدای مایر (Golda Meir)، رهبر اسرائیلی، در مصاحبه با ساندی تایمز (Sunday Times) در سال ۱۹۶۹ تکرار شد و گفت که «سرزمینی به نام فلسطین وجود نداشته است». وزیر دارائی کنونی اسرائیلی، بز النیل اسموتریچ (Bezael Smotrich)، که یک برتری طلب یهودیست، در سفری که در ماه مارچ گذشته به پاریس داشت، تقریباً همان گفته گلدای مایر را کلمه به کلمه بلغور کرد.

جهت تکذیب این گفته چرند، و از آنجائی که صهیونیست‌ها پیش‌تر روایات کتاب مقدس خودخودشان را تحریف کرده اند، از تکرار نقل قول کتاب مقدس قدیمی (Old Testament) در باره مردم در سرزمین کنعان پرهیز می‌شود.

نه به کارزارهای صلیبی اشاره می‌شود که توسط ساکنان «غیرموجود» شکست خورده اند؛ نه به آمار سرشماری استعمارگران بریتانیائی در فلسطین استناد می‌شود.

در ادامه، درباره موارد واضح استدلال نمی‌شود: من می‌نویسم، پس، وجود دارم. با این حال، به دو منبع اصلی صهیونیستی، پیش از تأسیس اسرائیل اشاره می‌شود.

بنیان‌گذار صهیونیسم سیاسی، تئودور هرتزل، در سال ۱۸۹۵، در دفتر خاطراتش نوشت: «ما باید تلاش کنیم که به جمعیت فقیر آن سوی مرز جرأت دهیم... پروسه غصب فلسطین و کوچاندن اجباری فلسطینی‌ها... باید صبورانه و با تدبیر انجام گیرد».

جوزف ویتز (Joseph Weitz)، مدیر صندوق ملی یهودی‌ها (Jewish National Fund (JNF))، نیز، در اواسط سال‌های ۱۹۴۰، توضیح داد: «باید روشن شود که در فلسطین هیچ جایی برای دو ملت وجود ندارد».

۷۵ سال پس از نکت (کوچ اجباری فلسطینی‌ها)، من شاهدهی زنده از خانواده ای «نامرئی» هستم که از خانه و کاشانه خود رانده شده اند تا «خانه ای» برای نوکیشان اروپائی خزر* (European Khazar) بنا گردد.

ممکنست که دیگر آواره‌های فقیر در فلسطین زندگی نکنند، اما به کوری چشم صهیونیسم، سرزمین «شیر و عسل» همیشه در قلب و خاطر فلسطینی‌هاست.

*اروپائی خزر (European Khazar)، عضوی از قوم ترک بود که بخش بزرگی از جنوب روسیه را از قرن ۶ تا ۱۱-م اشغال کرد و در قرن ۸-م به یهودیت گروید.

درباره نویسنده:

جمال کنج (Jamal Kanj)، نویسنده کتاب «کودکان فاجعه»، سفر از یک کمپ پناهندگان فلسطینی به امریکا، و کتاب‌های دیگرست. وی اغلب درباره مشکلات دنیای عرب جهت تفسیرهای گوناگون ملی و بین المللی قلم می‌زند. وی این مقاله را به سایت شرح وقایع به ترتیب تاریخ فلسطین (The Palestine Chronicle) ارائه داده است.

<https://www.palestinechronicle.com/writers/jamal-kanj/>

برگرداننده شده از:

Zionist Myths: Israeli Invention of Artificial Reality

By Jamal Kanj

<https://www.palestinechronicle.com/zionist-myths-israeli-invention-of-artificial-reality/>